

Áltudomány és tudomány – kire hallgass

A politikusok és kormányok klímavédelmi intézkedéseik, programjaik alátámasztására tudósokra, tudományos intézetekre hivatkoznak. Aztán kiderül, hogy ezek áltudományos szolgaintézetek. A szakembereket diktatórikus eszközökkel elnyomják, nyílt korrekt szakmai vitákra nem vállalkoznak. Kire hallgasson az utca embere, aki a manipuláció célpontja? Erről ír **Larry Bell**, a *Houstoni Egyetem professzora*.

A hamis befolyások megrontják a „tudományt”¹

Postázta: [Chris Frey](#) | 2023. október 12. | [Klíma](#) | [2](#) |



A hatalomért is van korrupció, nem csak a pénzért. Kép: Dieter Schütz / pixelio.de

Larry Bell

Amikor fontos döntésekkel kell szembenéznünk, a hatóságok többször is azt mondják nekünk, hogy „bízunk a tudományban”.

De milyen tudományos tekintélyről van szó?

Vajon olyan globális intézményekről, mint az Egészségügyi Világszervezet (WHO), amely biztosított bennünket arról, hogy a COVID-19 vírus egy vuhani piac pangolinjaiból származik, és nem a saját kormányunk által finanszírozott laboratóriumból.

Vajon az Egyesült Államok Betegségellenőrzési Központjáról (CDC), amely biztosított bennünket arról, hogy a maszkok és a tevékenységek leállításuk segítenek megakadályozni a

¹ Larry Bell: Falsche Einflüsse beschern uns korrumpierte „Wissenschaft“. EIKE, Okt. 12. 2023.

terjedést, és hogy a vakcinák biztonságosak alacsony kockázattal a gyermekek számára is, annak ellenére, hogy hosszú távú vizsgálatok nem is voltak lehetségesek?

Vajon az IPCC, amelynek kulcsfontosságú tagjai és kormánytisztviselői elismerték, hogy riasztó kijelentéseik a globális jólét újraelosztásáról szólnak, és amelynek elméleti klímamodelljei erősen túlfűtöttek?

Vajon a jelenlegi elnökünk és tanácsadói, akik azt állítják, hogy a klímaváltozás a „történelmileg magas” hőmérsékletek és a súlyos időjárási események gyakoribbá válását okozza, pedig a rendelkezésre álló adatok szerint ez nem igaz?

Vajon az adófizetők által finanszírozott kormányzati ügynökségek és a „zöldenergia” támogatásban részesülők, akik azt állítják, hogy megmentik a bolygót az éghajlati végétől azáltal, hogy a fosszilis tüzelőanyagok által biztosított globális és a hazai energia 80%-át a szél- és napenergia együttes 3%-ának növelésével kiváltják, és a több millió elektromos jármű alkalmazásával, amelyeknek a gyártása a Kína által ellenőrzött ritkaföldfém-ásványoktól függ. És mindezt az amúgy is már túlfeszített elektromos hálózatok mellett?

Vajon olyan akadémiai folyóiratok mellett, amelyeket ideológiailag igazodó revolverszerkesztők vezetnek, akik a kormány és az akadémiai pozíciók között mozognak, hogy kizárják az eltérő tudományos eredményeket a politikailag konform narratívák javára?

Patrick Brown, a kaliforniai Berkeleyben található Breakthrough Institute társigazgatója felismerte ezt a problémát, és önként beismerte, hogy cenzúrázta az egyik saját tanulmányát, hogy növelje annak megjelenési esélyeit.

A Free Press egyik cikkében Brown kifejtette, hogy a kaliforniai erdőtüzekről szóló cikkében azért hagyott ki "az éghajlatváltozáson kívül más kulcsfontosságú szempontokat", mert ezek a részletek "felhívítanák a történetet, amelyet az olyan tekintélyes folyóiratok, mint a Nature és riválisa, a Science viszont el akarnak nekünk mondani".

Brown hozzátette, hogy az akadémiai folyóiratok szerkesztői „mind az általuk publikált, mind pedig az általuk elutasított dolgozatokkal kapcsolatban teljesen egyértelművé tették, hogy olyan klímadokumentumokat szeretnének, amelyek támogatnak bizonyos, előre jóváhagyott narratívákat”.

Sajnálatos módon a mai „tudománynak” nevezett dolgozatok nagy részét a fentiek mindegyike alapvetően befolyásolja.

Az Apollo-7 néhai űrhajósa, Walter Cunningham a tudományról alkotott véleményét egy nyilatkozatában foglalta össze, amelyet a témával foglalkozó két könyvem közül az első, a több mint egy évtizeddel ezelőtt megjelent *Climate of Corruption: Politics and Power Behind the Global Warming Hoax* (A korrupció klímája: Politika és hatalom a globális felmelegedés álhíre mögött) című könyvem hátsó borítójára írta.

Régi barátom, Walt ezt írta: „Azok közülünk, akiknek volt szerencsénk az űrbe utazni, életünket azon tudományos és mérnöki szakemberek hozzáértésére, elkötelezettségére és feddhetetlenségére tettük fel, akik lehetővé tették küldetésünket. ... Az elmúlt húsz évben felfigyeltem, ahogy a tudomány magas színvonalát megsértette néhány befolyásos

klímatudós, köztük néhány a NASA-nál, miközben a különleges érdeklődésű opportunisták veszélyesen visszaéltek közbizalmunkkal.”

Ebbe beletartoznak néhány akadémiai intézmény kutatói, akiknek karrierje nagymértékben attól függ, hogy állami támogatásokból finanszírozzák őket, majd folyóiratokban publikálnak, amelyek megerősítik elfogultságukat.

A non-profit tudományos Global Climate Intelligence Group (CLINTEL) augusztusban közzétette a „[Klíma Világnyilatkozat](#)” [német fordítás [itt](#)] című referendumát, amelyet 1609 szakmai tudós és szakértő írt alá – köztük a két Nobel-díjas, John Clauser (USA) és Ivar Giaever (Norvégia/USA) –, amely egyértelműen az ellenkezőjét tartalmazza.

A válság állításaival és következményeivel kapcsolatos számos kifogás mellett a CLINTEL úgy találja, hogy az éghajlati modellek távolról sem elfogadhatóak politikai eszközökként: pl. eltúlozzák az üvegházhatású gázok hatását, miközben figyelmen kívül hagyják a CO₂ gazdagító és létfontosságú előnyeit a növényzet számára.

Még Gavin Schmidt is, aki James Hansen klímaaktivistát váltotta a NASA Goddard Űrkutatási Intézetének (GISS) élén, a neves Science folyóiratban 2021-ben elismerte: „Az elmúlt év során világossá vált, nem kerülhetjük el, hogy beismerjük, hogy a modellekben nem lehet megbízni politikai eszközként. ... A közeljövőben is olyan számszerű eredményekről olvashatunk majd, amelyek hihetetlenül ijesztőek – és tévesek.”

Ottmar Edenhofer, IPCC biztos 2010 novemberében tisztázta a szervezet valódi szerepét, amikor azt [tanácsolta](#) :...meg kell szabadulni attól az illúziótól, hogy a nemzetközi klímapolitika környezetpolitika lenne. Ehelyett a klímapolitika arról szól, hogyan osztjuk el de facto a világ gazdagságát...”

A néhai Stephen [Schneider](#) , három túlfűtött IPCC-jelentés vezető szerzője, aki korábban még a várható globális lehülésre figyelmeztetett, a Discover magazinnak 1989-ben azt nyilatkozta, hogy a közvéleményt csak akkor lehet meggyőzni az éghajlati kockázatokról, ha „sok médianyilvánosságot kap”.

„Tehát – mondta – ijesztő forgatókönyveket kell kínálnunk, leegyszerűsítő drámai kijelentéseket kell tennünk, és alig kell megemlítenünk az esetlegesen felmerülő kétségeinket”, így „mindegyikünknek el kell döntenie, mi a megfelelő egyensúly a hatékonyság és az őszinteség között”.

Ha legközelebb azt halljuk, hogy valaki a kormányzatból ilyen napirenddel azt mondja, hogy bízson a tudományban, ne keverje össze az ideológiai és/vagy politikai indítékokat a tudományos módszerre való jogos és szükséges hagyatkozással ... a megfigyelés, mérés, bizonyítás, logika, vita és a fogalmak és elméletek iteratív felülvizsgálatának racionális folyamatával - amikor bizonytalanságok merülnek fel.

Nem, nem bízhatunk abban, hogy a tudósoknak mindig igazuk lesz, de objektivitást, szigort és őszinteséget kell követelnünk.

Életünk, családunk és országunk jövője múlik ezen!

Ez a cikk eredetileg [a NewsMax oldalán jelent meg](#).

Szerző: [Larry Bell](#) CFACT-tanácsadó, a Houstoni Egyetem építészeti posztgraduális programjának vezetője. Megalapította és irányítja a Sasakawa Nemzetközi Építészeti Központot. A „Korrupció klímája: Politika és hatalom a globális felmelegedés álhíre mögött” című könyv szerzője.

Link: <https://www.cfact.org/2023/10/06/wrong-influences-give-us-corrupted-science/>

Christian Freuer fordította az EIKE számára.

* * *

Nem találok a megfelelő jelzöt, hogy milyen is ez a helyzet. Szomorú, tragikus? Tragikomikus? Nem illik bármit is hozzáfűznünk. Csupán annyit, hogy a klímavédelemi politika rendkívül veszélyes támadás az emberiség ellen. Ne hagyjuk magunkat manipulálni, amihez meg kell különböztetnünk a tudományos és áltudományos állításokat.

„Életünk, családjunk és országunk jövője múlik ezen!”

(Petz Ernő, 2023. 10. 20.)